

Δύο είναι οι εικόνες που βιώνουμε στην ΕΤΕ, στο πλαίσιο του περίφημου μετασχηματισμού που εξελίσσεται πολύ γρήγορα σε βάρος μας.



Η μία είναι η σκληρή πραγματικότητα που βιώνουμε οι εργαζόμενοι, αφού συνεχώς προστίθενται κι άλλοι συνάδελφοι σε αυτούς που χάνουν κάθε μέρα και κάτι. Η φόρα που έχει πάρει η Διοίκηση για να μην αφήσει ούτε ένα εργατικό δικαίωμα και να επιβάλει τους χειρότερους όρους όπως στον σκληρό ιδιωτικό τομέα δεν σταματάει ούτε με τον κορονοϊό, αντίθετα έχουν επιταχύνει ακόμη περισσότερο τις αντιδραστικές εξελίξεις.

- Τον Γενάρη ανακοινώθηκε νέος κανονισμός οδοιπορικών, όπου δεκάδες συνάδελφοι κυρίως στην επαρχία έχασαν κάθε μήνα 60-100 ευρώ, δηλαδή τα οδοιπορικά για τα 50-60 χλμ ή και περισσότερα που διανύουν καθημερινά. Δηλαδή θα πρέπει να πληρώνουν κι από την τσέπη τους για να πάνε όπου τους στέλνουν. Σε συνδυασμό με το κλείσιμο καταστημάτων, συνάδελφοι σε κάποιους νομούς πλήττονται απίστευτα (πχ Σερρών, Έβρου, Εύβοιας, Φωκίδας κλπ). Η δε απaráδεκτα υποχωρητική πρόταση του ΣΥΕΤΕ, όπως αποφασίστηκε από την πλειοψηφία στη συνεδρίαση του Μαρτίου ήταν να λαμβάνουν οδοιπορικά για 1 χρόνο μόνο όσοι τα λάμβαναν και πριν! Δηλαδή, δέχονται ότι στο εξής η Τράπεζα θα κάνει μεταθέσεις και αποσπάσεις οπουδήποτε με αποκλειστική επιβάρυνση δική μας.

- Η κατάσταση στο δίκτυο συνεχίζει να είναι τραγική. Η εντατικοποίηση είναι αφόρητη και αβίωτη στα καταστήματα, το ωράριο έχει ξεχειλώσει όσο δεν πάει, αφού η νέα εθελούσια είχε εκεί μεγαλύτερη μείωση προσωπικού. Οι συνάδελφοι αναγκάζονται να έρθουν σε αντιπαράθεση με τους πελάτες καθώς δεν υπάρχει δυνατότητα να τους εξυπηρετήσουν (έλλειψη προσωπικού, φόρτος δουλειάς, απαγόρευση ενημέρωσης βιβλιαρίων και άλλων συναλλαγών, μεγάλες αναμονές). Η πίεση των στόχων με βάση τους οποίους θα αξιολογηθούμε έχει ξεπεράσει κάθε όριο, καθώς μας ζητούν με απάνθρωπο συχνά τρόπο να κάνουμε πωλήσεις και να πιάνουμε τους εξωπραγματικούς στόχους με το μισό προσωπικό παρόν λόγω κορονοϊού και με την κοινωνία ταλαιπωρημένη, από τις ουρές, τα καταστήματα που κλείνουν και την οικονομική ένδεια. Αρκετοί συνάδελφοι παραμένουν στη διάθεση των διευθύνσεων δικτύου μετά τα κλεισίματα καταστημάτων, οι οργανικές θέσεις στελεχών μειώθηκαν με το τελευταίο πελατοκεντρικό, πολλοί αναπληρώνουν θέσεις ευθύνης μέχρι και πάνω από 18 μήνες και δεν τοποθετούνται σε κενές θέσεις, κατά παράβαση του κανονισμού. Για να πιάνονται οι στόχοι στα τραπεζοασφαλιστικά μετακινούνται συνεχώς υπάλληλοι του Δικτύου που έχουν τη σχετική πιστοποίηση, σαν περιοδεύοντες πωλητές, μόνο και μόνο για να είναι τυπικά καλυμμένη η Τράπεζα. Συνάδελφοι που κλήθηκαν να κάνουν τεστ κορονοϊού στην επαρχία καταβάλλουν τα χρήματα οι ίδιοι και περιμένουν μέχρι και μήνες για να αποζημιωθούν από την Τράπεζα, λες και τους περισσεύουν κι αυτά.

- Στις διευθύνσεις, το νέο οργανόγραμμα και οι πράξεις Διοίκησης που το συνοδεύουν περιλαμβάνει συγχωνεύσεις υποδιευθύνσεων, κατάργηση πολλών οργανικών θέσεων (πχ Ιστορικό Αρχείο, Διεύθυνση Κανονιστικής Εποπτείας κλπ.), με συνέπεια οι αυταπάτες που καλλιεργούσαν διάφοροι για «εξέλιξη» να καταρρέουν. Οι αναβαθμίσεις του εξειδικευμένου προσωπικού έχουν κολλήσει εδώ και πολλούς μήνες. Η Διοίκηση συνεχίζει ανενόχλητη να παραβιάζει τον κανονισμό εργασίας, κάνοντας τοποθετήσεις κατ' εξαίρεση σε υπαλλήλους που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις, πχ στον Γέρακα, ή τοποθετώντας κατά κόρον ειδικούς συνεργάτες που ήρθαν πρόσφατα από την αγορά σε στελεχικές θέσεις ευθύνης.

- Η τηλεργασία κατά τα άλλα έχει φέρει ευκαιρίες για την εργοδοσία και ένα εφιαλτικό τοπίο για αρκετούς εργαζόμενους, αφού υπάρχουν συνάδελφοι που έκλεισαν ήδη 1 χρόνο στο σπίτι τους και δηλώνουν ότι δεν αντέχουν άλλο! Συνάδελφοι δέχονται e-mail την Κυριακή, τηλεδιασκέψεις ξεκινούν

«κανονικά» στις 3.15, όλα έχουν καταλυθεί. Οι συνάδελφοι έχουν επιβαρυνθεί με έξοδα ρεύματος και αναβάθμισης ίντερνετ, αφού η τράπεζα δεν καταβάλλει ούτε τα προβλεπόμενα από το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, και όλοι καταλαβαίνουμε τι θα φέρει ο νέος νόμος της κυβέρνησης. Τα σενάρια κυκλοφορούν: μείωση κτιρίων, εργασία στους φυσικούς χώρους δουλειάς εκ περιτροπής, δεν θα υπάρχουν σταθερές θέσεις κλπ.

- Τα τραγελαφικά με το περίφημο ερωτηματολόγιο έρευνας της Διοίκησης συνεχίζονται, καθώς τόσο η Διοίκηση όσο και ο Σύλλογος πανηγυρίζουν για τα αποτελέσματά του, κι αυτό από μόνο του κάτι λέει. Η Διοίκηση ανακοίνωσε στον ΣΥΕΤΕ ότι οι εργαζόμενοι πχ ζητούν να πληρώνονται βάσει παραγωγικότητας! Από την άλλη, είπαν επίσης ότι το συμπλήρωσαν και ειδικοί συνεργάτες. Μια έρευνα που δεν απαντήθηκε από μεγάλο μέρος των εργαζομένων (50%), δεν μπορεί να εξάγει αξιόπιστα συμπεράσματα για τις πεποιθήσεις των συναδέλφων, μας κάνει εντύπωση που ο Σύλλογος πιστεύει τη Διοίκηση για τα αποτελέσματα που παρουσιάζει. Παρότι ήταν προαιρετικό και ανώνυμο υποτίθεται, γίνονται συναντήσεις σε πολλές υπηρεσίες για το θέμα και όλοι καλούνται να συζητήσουν με υψηλόβαθμα στελέχη τα συμπεράσματα που βγήκαν και τα οποία όπως λένε στους συναδέλφους ήταν εξαιρετικά αρνητικά. Η εικόνα της Τράπεζας στα μάτια μας δεν αναμορφώνεται όμως έτσι. Το ξεζούμισμα και η απαξίωση δεν χωνεύονται όπως κι αν τα σερβίρουν.

- Τα νέα ήθη κι έθιμα στην Εθνική περί «καλής οικογενειακής ατμόσφαιρας» με τα συνεχιζόμενα mail από το «HR» ήρθαν κι έδωσαν στην εφαρμογή «My analytics», όπου πια μας λέει «κατάμουτρα» πόσες ώρες αφιερώσαμε την εβδομάδα στη δουλειά, με ποιους μιλήσαμε, αν κάναμε διαλείμματα κλπ.

- Μόνο για αξιοκρατία δεν μπορούν να μας μιλούν με αφορμή τον νέο κανονισμό αξιολόγησης βάσει στόχων που συμφώνησαν Διοίκηση και ΣΥΕΤΕ. Τοποθετήσεις διευθυντών στα καταστήματα και προαγωγές ανωτάτων βλέπουμε όλοι κάθε φορά με τι κριτήρια γίνονται. Αρκετές προκηρύξεις για θέσεις σε Διευθύνσεις της τράπεζας γίνονται μόνο με συνέντευξη, οι εργαζόμενοι του Δικτύου σχεδόν αποκλείονται από αυτές, ενώ εργαζόμενοι με 15 χρόνια στην τράπεζα επίσης δεν μπορούν καν να συμμετέχουν ως «παλιοί». Όπως και στον πραγματικό κόσμο έτσι και εδώ δεν είναι όλα αγγελικά πλασμένα, οπότε ας πάψουν τουλάχιστον να κάνουν τέτοιες επικλήσεις στο συναίσθημα. Γιατί αυτό μπορεί να είναι και η οργή, η αγανάκτηση κι ο θυμός.

Οι αόρατοι συνάδελφοι αυξάνονται και πληθύνονται

Σε χιλιάδες έχουν φτάσει πια οι συνάδελφοί μας στην Εθνική Τράπεζα που δουλεύουν με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, και σε λίγο οι μισές εργασίες θα γίνονται από προσωπικό εκτός κανονισμού. Οι συνάδελφοι αυτοί είναι «αόρατοι», δεν υπάρχουν για τη Διοίκηση και τις παρατάξεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού, αλλά αναδεικνύουν το σχέδιο για όλους μας.

Πάνω από 1000 ενοικιαζόμενοι συνάδελφοι, που δουλεύουν στο διπλανό μας γραφείο κάνοντας την ίδια δουλειά με εμάς μέχρι και πάνω από 15 χρόνια μέσω εταιρειών για μισθούς πείνας 500-800 ευρώ σαν σύγχρονοι δούλοι, χωρίς συλλογική σύμβαση, δικαιώματα και ΤΥΠΕΤ, ήρθαν και στα καταστήματα (agents με 6μηνη σύμβαση) ενώ πλέον πληρώνονται και μεγάλο κομμάτι του μισθού με κουπόνια! Οι απολύσεις τους επίσης δεν μαθαίνονται πια.

Οι δεκάδες χαμηλόμισθοι ειδικοί συνεργάτες εκτός κανονισμού εργασίας με ατομική σύμβαση, που δεν δικαιούνται επιδόματα και άδειες (ούτε καν επίδομα γάμου και παιδιών) και έχουν κλειδωμένο μισθό, και οι οποίοι αποτελούν πια αρκετές κατηγορίες: 1. οι συνάδελφοι μέσω του προγράμματος ΙΚΥ, που όντας μεταπτυχιακοί φοιτητές δούλεψαν τσάμπα για την τράπεζα για 2 χρόνια για μισθό 350 ευρώ (!) και έχουν κλείσει πάνω από 7 χρόνια, ενώ προστέθηκε και 2η φουρνιά 2. Οι συνάδελφοι από τις συνεταιριστικές Τράπεζες, που επίσης έχουν κλείσει χρόνια στην Εθνική, 3. προσληφθέντες ως τέκνα θανόντων, 4. Συνάδελφοι με μπλοκάκι, 5. Οι ειδικοί συνεργάτες στο Ιστορικό Αρχείο.

Στους δε «αόρατους» συναδέλφους προστέθηκαν και δεκάδες άλλοι που έχουν ενταχθεί στο έργο «Ηρακλής», που κατάλαβαν από πρώτο χέρι όσα καταγγέλλαμε σε απανωτές ανακοινώσεις από πέρυσι ως και το Νοέμβριο με την τελευταία εγκύκλιο. Μέχρι και συναδέλφισσα με πρόσφατο εγκεφαλικό επεισόδιο ενέταξαν οι ανάληγοι της Διοίκησης, και στις διαμαρτυρίες της απάντησαν «γιατί δεν έφυγες με την εθελούσια»; Πλήρης υπηρεσιακή απαξίωση για συναδέλφους, παλιούς και νέους, που χρειάζονται στην υπηρεσία και το κατάστημά τους τα οποία στενάζουν από μείωση προσωπικού. Οι συνάδελφοι ενημερώθηκαν ότι θα μείνουν 2 χρόνια σε αυτό το project, είναι άγνωστο από ποιους θα αξιολογηθούν και για ποια εργασία, αφού επιβλέπονται από τη Grant Thornton (!), ενώ κάποιοι συνάδελφοι τώρα γίνονται «μπαλάκι» από το ένα κτίριο στο άλλο με σκοπό την ταλαιπωρία τους! Δεν εφαρμόζονται ούτε μέτρα προστασίας από τον κορονοϊό, μετά τις συνεχείς παρεμβάσεις μας υπήρξε μικρή βελτίωση, στο κτίριο της Βαρυμπόμπης όμως υπάρχει πρόβλημα συνωστισμού.

Η 2η όψη του ίδιου νομίσματος

Στον αντίποδα υπάρχει ο όμορφος κόσμος της εργοδοσίας, των κερδών και των «εκλεκτών». Τα αποτελέσματα για το 2020 έδωσαν 591 εκ ευρώ κέρδη μετά από φόρους, σημειώνοντας αύξηση κατά 26% σε ετήσια βάση! Εξίσου εντυπωσιακά στοιχεία παρουσίασαν και στην ετήσια συνάντηση των Διευθυντών. Η δε μείωση των λειτουργικών δαπανών έφερε εξοικονόμηση 150 εκ ευρώ ετησίως, δηλαδή από την εθελούσια, τις περικοπές σε έξοδα προσωπικού, τα κλεισίματα καταστημάτων και την τηλεργασία. Τη στιγμή που κόβουν τα οδοιπορικά των συναδέλφων που αναγκάζονται να ταξιδεύουν χιλιόμετρα για να πάνε στη δουλειά, τα γκαράζ της Εθνικής είναι γεμάτα με ακριβά αυτοκίνητα, όλα παροχές στα μεγαλοστελέχη!

Μας μιλούν για περικοπές του κόστους αυτοί που δίνουν εκατομμύρια σε εταιρείες για έργα που θα μπορούσαν να γίνουν όλα από το προσωπικό της ΕΤΕ. Αυτοί που προσλαμβάνουν συνεχώς υψηλόμισθα τραπεζικά στελέχη από την αγορά, από άλλες τράπεζες ή ελεγκτικές εταιρείες, και τους τοποθετούν επικεφαλής παντού. Αυτοί που δίνουν εθελούσια πακέτα σε εκλεκτούς, που μετά ξαναγυρίζουν στην τράπεζα! Αυτοί που ανακαινίζουν καταστήματα και μετά από λίγους μήνες τα κλείνουν. Αυτοί που δίνουν 50 εκ ευρώ το χρόνο για ενοίκια στην Prodea AE, για τα ακίνητα που μέχρι πριν λίγα χρόνια ήταν της τράπεζας!

Μέχρι και bonus μοιράζουν, τη στιγμή που ξεπουλάνε και τα «ασημικά», όπως την Εθνική Ασφαλιστική. Ο περίφημος επενδυτής (CVC Partners) δεν φτάνει που την πήρε μπιρ παρά, θα εξοφλήσει μέρος του τιμήματος με δάνειο από την Eurobank! Αυτές είναι δουλειές... Όπως είχαμε τονίσει και πρόσφατα, οι όροι του deal θα είναι επαχθείς και για την καθημερινότητά μας στο εξής, με τη σύνδεση τιμήματος και πωλήσεων Bancassurance. Σαν να λέμε τους πουλάμε το σπίτι μας αλλά θα πάρουμε όλο το ποσό μόνο αν βρισκόμαστε ενοικιαστές για τον νέο ιδιοκτήτη!

Έχουμε ανάγκη έναν συνδικαλισμό αγωνιστικό και όχι εκφυλισμένο

Εξοργιστική είναι και στάση του συνδικαλιστικού κινήματος, με την απάθεια και την υποταγή. Για την απόλυση στη Eurobank, η ΟΤΟΕ όχι μόνο δεν αντέδρασε με αγώνα και απεργία όπως όλοι θα περίμεναν, αλλά δεν βρήκε να πει μια λέξη. Ακόμα περιμένουν οι συνάδελφοι έστω μια ανακοίνωση καταγγελίας. Ο ΣΥΓΕΤΕ έχει αποδεχτεί τα πάντα από τη Διοίκηση και επιτίθεται μόνο στις αγωνιστικές φωνές. Αντί να γράψει μέλη του όλους τους ελαστικά εργαζόμενους, να τους καλύψει συνδικαλιστικά και να παλέψουμε όλοι μαζί ενάντια στη επίθεση-οδοστρωτήρα της Τράπεζας, Γραμματείες και ΕΑΚ έχουν διαλυθεί, το ΔΣ έχει γίνει διακοσμητικό αφού συνεδριάζει κάθε 3 μήνες και όλα λύνονται σε επίπεδο Προεδρείου όπου συμμετέχουν οι 4 παρατάξεις.

Ποιος τους πιστεύει όταν λένε ότι κάνουν παρεμβάσεις; Τις κάνουν με τηλεφωνήματα σε εκπροσώπους της Διοίκησης σε τόνο φιλικό; Ή στις συναντήσεις, όπως μας ενημέρωσαν στην τελευταία

ανακοίνωση, όπου οι απαντήσεις δεν ήταν ικανοποιητικές και όλα εντάξει; Γιατί δεν διεκδικούν να παρθεί πίσω τώρα ο νέος κανονισμός οδοιπορικών, και να αποζημιωθούν όλοι οι συνάδελφοι για αποστάσεις από 20 χλμ. συνολικά στην επαρχία και την Αττική; Γιατί δεν καταγγέλλουν (δημόσια αλλά και στο ΣΕΠΕ) την παραβίαση του κανονισμού εργασίας, την επέλαση των εξωτερικών χρυσοπληρωμένων συμβούλων; Γιατί δεν καλούν πια σε καμία απεργία, όπως αυτή του Νοέμβρη για τα εργασιακά (που πέτυχε την προσωρινή απόσυρση του νομοσχεδίου αλλά τον Απρίλιο όπως όλα δείχνουν θα κατατεθεί); Γιατί δεν καλούν σε καμία κινητοποίηση και λένε στους συναδέλφους να μην κάνουν ούτε καν στάση εργασίας στη δίκη της Χρ. Αυγής ή τη μέρα της Γυναίκας; Πώς θα κάνει πίσω η Τράπεζα χωρίς απεργία και αγώνα;

Μήπως γιατί δεν θέλουν ούτε κατά διάνοια να τα σπάσουν με τη Διοίκηση; Μήπως γιατί τους νοιάζει μόνο να εξασφαλίζουν κάποιες θεσούλες για τους δικούς τους, ώστε στις επερχόμενες εκλογές να γεμίζουν τα ψηφοδέλτια; ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ έχουν γίνει πια μια παράταξη σχεδόν, παίρνουν όλες τις αποφάσεις μαζί, ταυτίζονται σε όλα, και φυσικά κάνουν πλάτες και στον Μητσοτάκη. Οι κάποτε αντίπαλες ιδεολογικά παρατάξεις βάζουν τώρα νερό στο κρασί τους, όπως έκαναν και τα κόμματά τους για να ψηφίζουν τα μνημόνια που μας φόρτωσαν.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Η αποσιώπηση όλων αυτών των αντεργατικών πρακτικών της Διοίκησης όχι μόνο δεν βοηθάει, αλλά τους ανοίγει ακόμα περισσότερο την όρεξη. Μόνο με την καταγγελία, την αντίδραση, έχουμε αποκρούσει τις επιθέσεις. Θέλουν να τα δεχόμαστε όλα αμίλητοι και φοβισμένοι, όπως την κατάφωρη παραβίαση του ωραρίου μας. Αυτοί μας βλέπουν σαν κόστος, εμείς γιατί τους κάνουμε αβάντα; Δεν πρέπει να συνεχίσουμε έτσι, όχι από πείσμα, αλλά γιατί θα χάσουμε κάθε εργατικό δικαίωμα, θα είμαστε μονίμως ηττημένοι, κι εμείς κι οι νεότερες γενιές !

Ο μόνος αποτελεσματικός δρόμος είναι η ενότητα, η συλλογική δράση, η αγωνιστική διεκδίκηση. Οι εργαζόμενοι δεν είμαστε ούτε ζητιάνοι ούτε τερματοφύλακες, να τρώμε ψίχουλα και γκολ. Οι εργαζόμενοι αξίζουμε, γιατί με τη δική μας δουλειά, τον δικό μας κόπο, βγαίνουν τα κέρδη τους, αυτοί παρασιτούν σε βάρος μας. Αν πιστέψουμε στη δύναμή μας, μπορούμε να πετύχουμε μικρές και μεγάλες νίκες. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με ρήξη με τον υποταγμένο συνδικαλισμό που είναι φιλικός προς την εργοδοσία και πεδίο ρουσφετιών, παζαριών, σε διαδρόμους και γραφεία.

Τα σχέδια των τραπεζών για εμάς είναι εφιαλτικά, ξεζούμισμα, εκμετάλλευση και στο τέλος ανεργία. Αν τα δεχόμαστε όλα μοιρολατρικά, αν βλέπουμε τον διπλανό μας να πλήττεται και νομίζουμε ότι εμάς δεν θα μας αγγίξει τίποτα, τότε ναι τα πράγματα θα γίνονται ανυπόφορα. Το μέλλον μας δεν είναι να ζούμε με δανεικά, να δεχόμαστε απειλές και εκβιασμούς, να φοβόμαστε.

Να αλλάξουμε στάση, να αντισταθούμε στο κλίμα ανταγωνισμού και κανιβαλισμού, να οργανωθούμε, με συναδελφικότητα και αλληλεγγύη, να ακουστεί η φωνή των εργαζόμενων, τα όνειρα των νέων συναδέλφων. Φαίνεται δύσκολος δρόμος, όμως είναι ο μόνος που μπορεί να αντιστρέψει τη φορά των πραγμάτων υπέρ μας.

Δεν βγαίνουνε τα όνειρα σε πλειστηριασμό

Δεν παίχτηκε η παρτίδα μας ακόμα

Απρίλιος 2021